

ת"פ 7735/04/19 - מדינת ישראל נגד האשם אבו מועמר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 7735-04-19 מדינת ישראל נ' אבו מועמר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

האשם אבו מועמר

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עודד עבד אבו עאמר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **נשיאה והובלה של נשק ותחמושת**, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 בחוק.
 - ג. **שיבוש מהלכי משפט**, עבירה לפי סעיף 244 בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הועסק כשומר במפעל לתקופה בת חודש ימים. ביום 8.3.19 בשעה שהנאשם עבד כשומר, הגיע למקום מעסיקו והודיע לנאשם על סיום העסקתו הואיל ובכוונתו להעסיק את בנו של המעסיק במקומו. מספר ימים לאחר מכן, **התקשר הנאשם למעסיק ואיים עליו כדלקמן: "זה לא טוב מצדך, אתה לא הבאת את הבן שלך והבאת מישהו אחר לשמירה. אני כיבדתי אותך, אני לא אשתוק על זה"**. הנאשם סיפר על סיום העסקתו למקורביו, וביום 30.3.19 בשעה 22:05 נסעו אדם המקורב לנאשם ואדם אחר על אופנוע, כשאחד מהם נוהג והשני רכוב מאחור ונושא אקדח מסוג קולט ובתוכו מחסנית תואמת ותחמושת (להלן: "הנשק"). כשהגיעו למפעל הבחינו בשומר הנמצא בביתן השמירה בכניסה למפעל, אחד מהשניים כיוון את האקדח לעבר השומר, דרך אותו מספר פעמים בכוונה לירות באמצעותו, ולאחר שלא הצליח לבצע את הירי, עזבו את המקום באמצעות האופנוע. כמחצית השעה לאחר מכן, חזרו השניים למפעל כשהם רכובים על האופנוע ובהגיעם למקום ירה אחד מהם מספר קליעים לכיוונו של השומר והשניים נמלטו

מהמקום.

סמוך לאחר מכן, קיבל הנאשם לידי את הנשק מהמקורב לו. הנאשם רכב על אופניים חשמליים לעבר בית אחת המשפחות בלוד כשהוא נושא עמו את הנשק. במהלך המתואר לעיל, הבחינו שוטרים בנאשם והחלו לנסוע בעקבותיו בניידת המשטרתית. כשהבחין הנאשם בשוטרים, הגביר את קצב רכיבתו, עזר בסמוך לכניסה לבית, השליך את האקדח והמשיך ברכיבה עד למעצרו על ידי השוטרים לאחר מספר מטרים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. **הוסכם על הצדדים שהנאשם לא ידע על כוונתו של האחר לירות לעבר המפעל.** בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

ראיות לעונש

4. רעייתו של הנאשם, גב' פטמה אבו מועמר - העידה כי כשנישאה לנאשם, הוא היה עושה בעיות, היה אדם קשה, אך עם הזמן ילדיהם גדלו ונישאו, המצב השתנה והנאשם נרגע. הפך להיות אדם אחר ועבד לפרנסת המשפחה. כשהלך לעבוד, הוא רב עם אותו אדם, צעק עליו בטלפון והתעצבן. כל יום הנאשם מתקשר אליה, ומאוד מתחרט על מעשיו ואומר שהוא גמור. לא הייתה לו כוונה לעשות בעיות.

5. **דוח תיקים לחייב מטעם לשכת ההוצאה לפועל (נע/1)** -ממנו עולה כי סך חובותיו של הנאשם בתיקיו בלשכת ההוצאה לפועל עומד על 168,162 ₪.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, לנאשם עבר פלילי מכביד שכולל 30 הרשעות קודמות במגוון סוגי עבירות שבגין נשא במספר עונשי מאסר. הרשעתו האחרונה הייתה בגין עבירת החזקת נשק וירי באזור מגורים בגינה נדון ל-9 חודשי מאסר, כך שהרשעתו האחרונה היא ממין העניין. מבחינת הערך המוגן, עבירות הנשק כרוכות בסיכון לפגיעה בגוף ובנפש, בעיקר כשמדובר בנשיאת אקדח, סמוך לאחר שנעשה בו שימוש. חומרת העבירה קשורה גם בנזק הפוטנציאלי, בעיקר כשנעשה בנשק שימוש, אמנם לא על ידי הנאשם, אך סמוך לאחר שאיים על המעסיק. לאחר הירי, הוא ביצע עבירה של שיבוש מהלכי משפט. לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות, ולכן פוטנציאל הנזק אינו תאורטי אלא מוחשי. מבחינת הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, מדובר בעבירת נשק בעקבות סכסוך, וזו נסיבה מחמירה. מקורבי הנאשם החליטו לנקום בשמו ומימשו את האיום שלו קודם נשיאת הנשק ולאחר מכן ניסה להימלט מהשוטרים כשהוא נושא את אקדחו. המחסנית באקדח הייתה ריקה. מתחם העונש הראוי בעבירות של נשיאת אקדח, בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. במקרה זה עותרת המאשימה לקבוע מתחם הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר.

מבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם נטל אחריות והביע חרטה, אשתו מציינת את החרטה הכנה שהנאשם חש, כשהוא רצה למנוע ממקורב לו הסתבכות ופעל כאב או כקורב משפחה. לאור מדיניות הענישה הנוהגת, עברו הפלילי ונסיבות ביצוע העבירה, עתרה המאשימה לעונש של 3 שנות מאסר בפועל.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עבד אבו עאמר, מדובר בנאשם בן 57. כפי שהעידה רעייתו וכן מדיעה אישית של ב"כ הנאשם אשר ייצג אותו לאורך השנים, מדובר במי שעשה שינוי בדרכיו ובמיוחד לאחר שילדיו בגרו, נישאו והולידו ילדים. נכדו הראשון נולד בתקופת התיק האחרון שבו היה מעורב

הנאשם וכיום יש לו 12 נכדים. מאז לידתם הוא שינה את חייו מקצה לקצה כשחלפו 10 שנים מאז הסתבכותו האחרונה. העבירה לא בוצעה על רקע עסקת סמים או בריונות ברחוב, אלא אדם שעבד במקום עבודה, כשמצבו הכלכלי אינו פשוט, ובאותה התקופה עבד הנאשם בשני מקומות עבודה. בעבודתו כשומר, יכול היה לנוח ובבוקר עבד עם בן דודו, וכל זאת כדי להתקיים. המעסיק החליט לפטר אותו והביא במקומו בן משפחה. הנאשם ניסה להבין מדוע פוטר, הדברים התלהטו והנאשם אמר את שאמר. אין מחלוקת שהנאשם לא ידע את שאירע בהמשך. לאחר שאותו אחר עשה את מה שעשה, הנאשם רצה להחביא את הנשק או לזרוק אותו, והוא נתפס כשהוא רכב על אופניו. בבדיקות שערכה המשטרה לא נמצאו שרידי ירי, באקדח לא היה קליע, והמחסנית הייתה ריקה מכדורים. הסיבה לכל זה היא שהוא לא רצה הסתבכות נוספת. כפי שאשתו תארה, מאז הוא מתקשר אליה בכל יום ואומר שהוא בסך הכול התווכח על מקום הפרנסה. המצב הכלכלי הדרדר מאז והתווספו חובות נוספים. נסיבות מקרה זה חריגות במובן זה שלא רק שלא ידע על הירי, אלא הנשיאה עצמה, במידה מסוימת, נכפתה עליו. מה עושה הורה או דוד שרואה בן או אחיין נכנס הביתה עם אקדח? הנאשם לא חשב ורץ להוציא את הנשק מהבית כדי שלא תהיה הסתבכות. מתחם העונש צריך להיות נמוך ועל בית המשפט אף לחרוג ממתחם העונש בשל הנסיבות המתוארות. נשיאת הנשק לא הייתה כדי להעצים את העניין. הנאשם ניסה בהמשך, באמצעות נכבדים, לפנות למעסיק ולומר לו שהוא מצטער על מה שהיה וכי לא הייתה לו יד בעניין הירי. מאז לא התפתחה בעיה ביניהם שכן הם הבינו שלא הייתה לנאשם יד בדבר. הפסיקה שאותה הציגה המאשימה בנושא תתי מקלע שונה לחלוטין מהמצב בתיק זה. עברו הפלילי של הנאשם ישן והדבר פועל לזכותו ולא לחובתו. מזה עשר שנים שהנאשם לא הסתבך ועובד, וזה מעיד על התנהגות חיובית. ההגנה עותרת להסתפק ב-10 החודשים בהם שוהה הנאשם במעצר. הנאשם למד את הלקח, אין יום שהוא לא מתקשר לאשתו ומביע חרטה על ביצוע העבירה.

8. הנאשם הסביר שכל העניין קרה בגלל הפרנסה. באו לפטר אותו, למרות שהוא בעל חובות והגיע להסדר תשלומים, שבו עמד. הוא התווכח עם המעסיק בטלפון ויתכן שאיים. בן משפחה אשר יקר לנאשם קשור לירי, והנאשם ביקש שלא לסבך אותו בפרשה ולכן נטל את הנשק ונסע על אופניו כדי להחביא את הנשק ולא להשאירו בבית. עשה זאת כדי למנוע בלגן בבית, ואישר שלא התכוון להביא את האקדח למשטרה. כל חייו סובל בבתי סוהר, היה במוסדות, ישן מתחת לגשר. גדל ללא אם ובלי משפחה ולא היה מי שידריך אותו לדרך הנכונה. ילדיו גדלו, יש לו נכדים, לא נשא במאסר כ-10 שנים ולא עבר כל עבירה. מבקש את התחשבות בית המשפט במצבו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

10. **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירת נשיאת נשק הוא הגנה על בטחון הציבור. נשיאת נשק חם, מסוג אקדח, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש.

בית המשפט העליון, מפי כב' השופט נ' סולברג, עמד על חומרת עבירות בנשק בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.17):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול

להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושתים על עבריינות נשק".

בית המשפט העליון, מפי כב' השופט ע' גרוסקופף, חזר לאחרונה והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות נשק, על סוגיהן השונים, בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הוארי** (25.11.19):

"בשנים האחרונות, עמד בית משפט זה פעם אחר פעם על החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק, וזאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם הטמונים בעבירות אלו. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה ברמת הענישה של המורשים בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן".

כך גם כב' השופט י' אלרון בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.19) הדגיש לאחרונה את מגמת ההחמרה בעבירות נשק (הגם שהדברים נקבעו במקרה חמור שבו אף נעשה שימוש בנשק):

"בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים..."

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך...

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

ובאותה פרשה הוסיף כב' השופט מ' מזוז את הדברים הבאים:

"ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה"... מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

11. עבירות הנשק הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" באופן אשר מצדיק החמרת ענישה בהן (בהקשר זה

ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [19.4.14]; ע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** [8.7.14]; ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** [1.21.15]). עבירות אלו אף הוכרו "כמכת אזור" של ממש (בהקשר זה ראו בין היתר ע"פ"ג (מח' מרכז-לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [7.12.14], ע"פ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** [17.1.16]).

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף בינוני**. בהקשר זה יש

לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של כלי נשק מסוג אקדח, שהיא פחות חמורה מאשר עבירה בנשק מסוג תת מקלע, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. בנוסף לכך יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נשא את האקדח לאחר שבוצע בו ירי וזאת לשם הסתרתו. הנאשם אף ביצע עבירות של איומים ושיבוש הליכי משפט.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לביצוע העבירות, ונראה כי עבירת האיומים בוצעה תוך הסלמת חילופי דברים בין הנאשם למעסיק. עבירת נשיאת הנשק, בוצעה בסמוך לאחר שמקורבו של הנאשם הגיע לביתו עם הנשק, לאחר הירי לכיוון השומר במפעל. הנאשם נשא את הנשק כדי להסתיר אותו ובמטרה למנוע הסתבכות של אותו מקורב אשר עשה שימוש בנשק. כך גם באשר לעבירת שיבוש מהלכי משפט - הנאשם השליך את הנשק מידיו בעת שהשוטרים רדפו אחריו, כדי להימנע מתפיסתו עם הנשק על גופו. הנזק הפוטנציאלי בעבירות נשק הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש. פוטנציאל הנזק קשור לחשש מפני הגעת הנשק לידי אחרים שעלולים לעשות בו שימוש במכוון או בשגגה. במקרה זה נעשה שימוש בנשק, אך זאת קודם לנשיאתו על ידי הנאשם. מחסנית האקדח במקרה דנן הייתה ללא כדורים.

14. בית המשפט העליון, בשורה ארוכה של פסקי דין מן העת האחרונה, חזר והדגיש את מגמת החמרה בענישה בעבירות הנשק השונות. כך למשל, בדברי כב' השופטת ע' ברון בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.19):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונם הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי".

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.11), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקה ונשיאת נשק, והקל בעונשו. הנאשם החזיק בביתו אקדח ומחסנית מלאה בכדורים כמו גם כדורי אקדח נוספים בחצר ביתו. נאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע כי אף שמקובלת ההשקפה כי הגיעה העת להחמיר בענישתם של המבצעים עבירות בנשק, ראוי כי הדבר יעשה בהדרגה ועל כן העמיד את העונש על **30 חודשי מאסר בפועל** (חלף 50 חודשי מאסר בפועל).

ב. בע"פ 4135/16 **נאסר נ' מדינת ישראל** (22.2.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת נשק והובלתו ובנהיגה בזמן פסילה. הנאשם קיבל לידו מאחר אקדח ושתי מחסניות והחזיקו בשדה שליד ביתו. הנאשם נטל את האקדח ממקום המסתור והניחו תחת למושב הרכב ונהג ברכבו בהיותו פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה. בית המשפט קבע לעבירת נשיאת נשק **מתחם עונש הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל**. לעבירת הנהיגה בזמן פסילה קבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר. הנאשם נדון לעונש של **30 חודשי מאסר** (כן הופעל עונש מאסר מותנה כך שירצה עונש של 36 חודשי מאסר בפועל).

ג. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע

ברכבו לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורים וקופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (22.2.07), קיבל בית המשפט העליון ערעור על קולת העונש בעניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכבו ונעצר לבדיקת משטרה. נמצא כי החזיק באקדח, מחסנית ותחמושת כשאלו עטופים מוסתרים בתחתוניו. כמו כן הנאשם הציג לשוטרים תעודת זהות של אדם אחר. הנאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את העונש על **שנתיים מאסר בפועל** (חלף 12 חודשי מאסר).

ה. בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.13), בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נהג ברכב כשהוא מוביל אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים. הנאשם נעדר עבר פלילי ועד לביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורמטיבי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם עונש של **21 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.10.10), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בנשיאת נשק ובהחזקתו. הנאשם החזיק באקדח טעון בתחמושת בעת שנהג ברכב. הנאשם צעיר, סטודנט, נעדר עבר פלילי, ששירות המבחן המליץ בעניינו להסתפק בעונש של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **20 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ז. בע"פ 4982/15 **שחיטה נ' מדינת ישראל** (3.9.15) הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע לפי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם נשא ברכבו אקדח בלתי תקין עם מחסנית ריקה. נקבע מתחם שבין **12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. נאשם בעל עבר פלילי ישן. נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו והעמידו על **16 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' חי') 14115-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (28.1.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות נשיאת נשק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם החזיק על גופו אקדח ומחסנית ובה 3 כדורים. משהבחין הנאשם בניידת משטרה, נמלט מהמקום כשהשוטרים בעקבותיו עד שנתפס. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר, בעברו הרשעה יחידה שהתיישנה. הנאשם נדון לעונש של **20 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ט. בת"פ (מח' חי') 17860-01-19 **מדינת ישראל נ' צביחא** (17.11.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת החזקה, נשיאה והובלת נשק. הנאשם נסע ברכב שנעצר לבדיקה על ידי המשטרה. בחיפוש שנעשה על ידי השוטרים נמצא שהנאשם החזיק על גופו אקדח ושלוש מחסניות. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בשנות ה-20 לחייו, ללא עבר פלילי אשר עד לביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורמטיבי ושירות המבחן בא

בהמלצה שיקומית בעניינו. הנאשם נדון לעונש של **15 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלוות.

י. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 67195-03-16 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (13.12.16), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק. הנאשם נשא ברכב בו נהג אקדח ובסמוך אליו מחסנית מלאה בכדורים. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בשנות ה-20 לחייו, ללא עבר פלילי ושירות המבחן בא בהמלצה שיקומית לצד עונש של עבודות שירות. בית המשפט החליט לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום והשית על הנאשם עונש של **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-12 ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל**.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 57, אב לילדים וסב ל-12 נכדים. עברו הפלילי מכביד וכולל 30 הרשעות קודמות אשר כולן התיישנו אולם טרם נמחקו, במגוון עבירות ובכללן עבירות רכוש, סמים, אלימות, נשק ומרמה. הנאשם אף נשא בעונשי מאסר לא מעטים. הרשעתו האחרונה משנת 2011 בגין ביצוע עבירות של החזקת נשק שלא כדין וירי מנשק חם באזור מגורים. בגין עבירה זו, הרלוונטית להליך זה, נדון לעונש מאסר בפועל בן 9 חודשים. נראה כי הנאשם הצליח להימנע ממעורבות חוזרת בפלילים במשך כמעט כעשור. מובן כי עונש מאסר ממושך, יקשה על הנאשם לנוכח גילו, וכן יקשה על בני משפחתו לנוכח מצבם הכלכלי והחובות הכבדים הרובצים עליהם. הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות לביצוע העבירה.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר הממושכת שבה שהה הנאשם מזה קרוב לשנה (מיום 30.3.19).

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, כשלא היה בסנקציות משפטיות קודמות שהוטלו עליו לאורך השנים גם בעבירה דומה, כדי להרתיעו ולמנוע ממנו לשוב ולבצע את העבירות.

20. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת נוכח שכיחותן הרבה של עבירות הנשק במחוזותינו והחשיבות החברתית הרבה של צמצום תופעה זו, ובשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בדבר הצורך בהרתעה בעבירות מסוג זה אשר הפכו ל"מכת מדינה".

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש נמוך ממחצית המתחם, לצד עונש של מאסר מותנה.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **20 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינם מיום מעצרו 30.3.19.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוין, עבירת איומים או עבירת שיבוש מהלכי משפט.

לאחר היות גזר הדין חלוט - הנשק והתחמושת יחולטו או יושמדו לפי שקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' אדר תש"פ, 03 מרץ 2020, בנוכחות הצדדים.